

forduló szóképletek : a halmozás erőtlenti a nyelvet, az érzések friss élete szavakba temetkezik s a végén maga a vers is szókoszorúkkal hímzett dízsírrá domborul, ahelyett, hogy a bánatnak életet adna. Mindezt persze nem — mint mondani szokták — a szavak szerelme okozza ; sokkal inkább egy tiszteletreméltó lelki oknak : az eszményítés túlzásának, egy szent emlékhöz minél méltóbb kifejezésbeli pompára törekvésnek következménye ez. Művészi szempontból azonban hiba. Sokkal közelebb ér Rolla Margit az olvasó lelkéhez ott, ahol e túlzásoktól tartózkodva keresetlen szavakba szokik érzése. Az elégikus élmények sokszor már természetüknél fogva sem frissek (versstílusuk szereti súrolni a gondolati költészet határát), de azért a költő szemlélődése és *meghatottsága* az ily élményekkel szemben is van olyan fokú, hogy inkább a gondolatok ereje, mint a szavak csillogása vezeti. Az ily strófák szelíd bánata és egyszerű bája természetes és szerencsés közvetítői a szerző költészeté szűrődött fájdalomnak.

A verstechnikában nyilatkozó egykét modorosságtól eltekintve a versek formailag csinosak s itt-ott friss hatásokra törekvők. Mindenesetre kíváncsian várjuk a következő kötetet, melyben reméljük — ezt tán az Idő is segíteni fogja — a hangnak, benyomásoknak és élményeknek változatosabb gazdagságával fogunk találkozni. —n.

Dálnoki Nagy Lajos : Heine : Neue Gedichte. (Arad). Heine verseinek magyarra fordításával már igen sokan megpróbálkoztak, inkább kevesebb, mint több sikerrel. A Heine-vers spirituális könnyedsége, fülbemászó zeneisége nemcsak a költői lélek csodálatos lázának eredménye, nagy része van abban annak a műgondnak is, amellyel Heine verseinek minden szavát latolgatta. Hogy azokat a játszi fordulatokat, komoly ornamenseket, amelyek

a Heine-versben szintétikusan kiegészítik és támogatják egymást, magyarul tökéletesen visszaadhassuk, nem elég virtuóz verselőnek lennünk. Azt hiszem, külön nyelvet kellene kovácsolnunk, új szavakat kellene ötvöznünk, hogy maradék nélkül átmenthessük őket a magyar olvasó számára. Maradék nélkül, mondom, mert hiszen a műfordításnál a kérdések kérdése mindig az, hogy az idegen nyelvből ültetett vers tartalmában és hangulatában pontosan azt a képet idézi-e fel a *ma olvasójában*, amelyet a költő eredetileg kifejezett? Ez az eredmény pedig egy egész élet odaadó munkáját kívánná . . .

Dr. Dálnoki Nagy Lajos, volt aradmegyei alispán, akit a román impérium megfosztott közéleti szerepétől, az utolsó évtizedben teljesen az irodalomnak szentelte munkásságát. Hivatott készségét több önálló verseskötvény és műfordítás igazolja. Bár Heine verseinek fordításánál ő sem tudta mind a fennálló nehézségeket leküzdeni, nagy igyekezete, verselőkétsége sok akadályon átsegítette. Néhány finoman sikerült sor, pár élvezetes strófa teljesen az eredeti hatást kelti fel. —gy.

Dr. Györfly István : A magyar népi himzések. I. A cifraszűr. (88 színes, 80 egyszínű táblával és 200 szövegábrával. Budapest, 1930. Ára 25 P. Szerző kiadása.) Györfly István munkái mindig a régi szép multnak egy-egy darabját mentik át a jelenbe. Az ősz mester, Herman Ottó halálával nem szűnt meg a szakavatott gyűjtőmunka, amely a magyarság még meglevő néprajzi emlékeinek összehordását célozta, mert kiváló tanítványok maradtak. Köztük az oroszánrészt Györfly István végezte el.

Hol lesznek nemsokára a magyarság régi, világszép ruhadarabjai? A szűr pl. a magyar nép egyik legősibb és legkedveltebb, népdalokban leggyakrabban emlegetett ruhadarabja